

Добри Чинтулов
Ти, вечно пътниче

Ти, вечно пътниче,
ясно ми слънчице,
я се поспри.

Долу на земната
твър сътворенната,
благословенната
ти се съзри.

Виж колко радости,
милост и драгости
бог нам е дал.

В турска монархия
мила акзархия,
Сливен епархия
нам дарувал.

Днес със смирение
свято почитение
ний предстоим
пред обичливият,
богомлюбимият,
пастир на милия
наш Серафим.

Ти вседържителю,
наш утешителю
със добрини,

от нас избранному,
ангелозванному,
пастирю славному
дай дълги дни.

Колко са радостни,
весели, драгостни,
бъдещи дни.

Пастир с учение
към просвещение

с благословение
ще ни осени.

Боже, дари ни го,
вечно пази ни го
за наш покров.

Слава единному,
непостижимому,
богу всеилному
во веки веков.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мирослава Фъндъкова

Публикация:

Добри Чинтулов. Стани, стани, юнак балкански
„Български писател“, С. 1986

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5798>]